

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 33. S. Paulini Nolani obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. A.C. 431. rator edicit, se ipsum, ubique alias Prætorianis circumdatum, arma ponere, dum Ecclesiam ingreditur, imo & Diadema, nec unquam, nisi ad oblationem, Sanctuarium intrare. Inter alia ex hac lege dis-

Sup. XVIII *S. 42. l. 4. C.* *Th. de his* *qui ad Eccl.* *conf. lib. 9.* *to. 3. Conc.* *p. 1233.* *Phar-*
 siam constituerint, & quanto ambitu clauderetur. Præter hujus Legis extractum, Codici Theodosiano insertum, eam totam habemus in Conciliis, apposita die, quæ in Ægypto promulgata est, nempe Indictione decima quarta, duodecima *Pharmouthi*, id est, septima Aprilis, anno 431. Hæc enim Lex pro toto Imperio erat lata.

§. XXXIII.

S. Paulini Nolani obitus.

Uran. presb. *ep. ap. Paul.* *p. 143.* *Po-* *mer. de vita.* *conc. II. c. 6.* **E**odem anno 431. Ecclesia Occidentalis S. Paulinum Nolanum amisit. Is annos ferme viginti Episcopatum gerens, semper studuit ab omnibus amari, & non timeri. In judiciis rigide omnia examinabat, & mansuete sententiam pronuntiabat. Quamvis olim bona sua liberaliter distribuisset, magnam curam de bonis Ecclesiæ gerebat, & fidelissime administrabat. Omnibus dabat, omnibus ignoscebat, consolabatur omnes. Hos sermone, alios litteris, alios exemplo docebat. Sanctitatis ejus fama non modo in uniuersum Romanorum Imperium, sed & ad
 Barba-

Barbaros pervaserat. Annum agere cre-
 debatur septuagesimum octavum, cum
 laterum dolore correptus est; omnibus
 de vita ejus conclamandum videbatur;
 tunc duo ad eum Episcopi inviserunt Sym-
 machus, & Acyndinus; his adventanti-
 bus ita gaudio exiliit, ut morbi oblivio
 subiret, & quia paratus erat, ad Deum mi-
 grare, jussit vasa Sacra ad lectum afferri,
 ut cum Episcopis Sacrificium offerret, ani-
 mam suam Deo commendaret, & illis,
 quos a Sancto Ministerio secundum Ec-
 clesie Disciplinam separaverat, pacem
 redderet. (*) Omnibus lætanter per-
 actis, derepente elata voce ait: *ubi sunt
 Fratres mei?* ex adstantibus aliquis, exi-
 stimans, de Episcopis præsentibus ipsum
 loqui, respondit: *ecce adsunt!* at S. Pau-
 linus reposuit: *de Fratribus meis Janua-
 rio, & Martino quæro, qui modo mihi col-
 loquebantur, promittentes, se statim ad me
 venturos.* De S. Januario loquebatur,
 Episcopo Capuano, & Martyre, cujus Re-
 liquiæ jam tunc Neapoli servabantur, &
 S. Martino Turonensi, qui ipsi apparue-
 rant. Tum elevatis in Cœlum manibus
 Psalmum cecinit: *levavi oculos meos ad
 montes,* & reliqua, & addidit orationem.
 Posthumianus Presbyter Sanctum mo-
 nuit, necdum solutum esse debitum qua-
 draginta

Sæculum V.
 A.C. 431.

Psalm. 120.
 S. Paulinus.

(*) Exemplum Missæ privatæ.

Sæculum V.
A. C. 431. draginta aureorum, coemendis vestibus pro pauperibus contractum. S. Paulinus, leniter subridens, respondit: *Fili mi! ne istud te angat! erit aliquis, qui pauperum debita solvet.* Et ecce! haud longam post moram intravit Presbyter, ex Lucania adveniens, ab Episcopo Exsuperantio, & Fratre ejus Ursacio, ex ordine Clarissimorum viro, missus, qui viro Sancto quinquaginta aureos in donum gratuitum afferebat. S. Paulinus, his acceptis, dixit: *Gratias tibi ago, Domine! quod non deserueris sperantem in te!* duos aureos manu sua Presbytero, qui attulerat, dedit, jussitque, ut hac pecunia mercatoribus, qui vestimenta pauperibus præstiterant, satis fierit.

Ubi dies abiit, usque ad medium noctis dormiit, tum doloribus sciaticis vehementius quam alias redeuntibus, cum præterea accederet cruciatus, quo Medici unctionem sæpius, & nullo sequente levamine, adhibuerant, usque ad horam quintam noctis, id est, horam unam, antequam illucesceret, ægerrime Spiritum trahebat. Sub diluculum nihil de more suo remisit, omnes a somno excitavit, & matutinos, seu potius laudes, ut solebat, recitavit. Ubi illuxit, ad Presbyteros, Diaconos, omnesque Clericos verba fecit, & pacem hortatus est. Exinde usque ad Vesperam siluit. Tum quasi evigilans,

gilans, meminit tempus esse officii lucer-^{Sæculum V.}
 narum, id est, Vesperarum; & ^{A. C. 431.} extensis
 manibus, lente cantavit: *paravi Lucer-*
nam Christo meo. Post breve silentium, *Psal. 134*
 circa horam noctis quartam, id est, de-
 cimam, cum omnes præsentés bene vigi-
 larent, ejus cellula validissimo terræ mo-
 tu concussa est; pavidi in terram, ut
 orarent, sese prostraverunt; illis, qui ex-
 tra cubiculum erant, nihil tale adverten-
 tibus. Illo momento Spiritum reddidit,
 vultusque ejus, & totum corpus candore,
 niveum colorem superante, resplendit.
 Obiit decimo Calendas Julii, Basso,
 & Antiocho Consulibus, id est, anno 431.
 22. Jun. illa die, qua adhucdum Ecclesia
 ejus memoriam colit. Decessus circum-
 stantias conscripsit Presbyter, cui nomen
 Uranius, illo tempore præsens. De S. Pau-^{Martyr. R.}
 lini scriptis habemus quinquaginta duas ^{22. Jun.}
 epistolas, & poemata viginti sex, quorum
 decem ad laudem S. Felicis concinna-
 ta; aliqua alia fragmenta quoque super-
 sunt. (*)

§. XXXIV.

(*) Hier ist eine Anmerkung des Protestantischen Uebersetzers. Nachdem er den Heil. Paulinus sehr gelobet, saget er zuletzt: Er war ohne Zweifel ein frommer, und gottseliger Mann, nur war er dabey etwas leichtgläubig, und die Hochachtung gegen die Märtyrer brachte ihn dahin, daß er ihre Reliquien auch hoch schätzte.

Bete,